

Hallintovaliokunnan mietintö n:o 23 hallituksen esityksestä laiksi poliisin hallinnosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunta on 18 päivänä helmikuuta 1994 lähettänyt hallintovaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 315/1993 vp.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina ylijohtaja Pekka Kilpi, poliisijohtaja Seppo Nevala, hallitusneuvos Sakari Vanhala ja neuvotteleva virkamies Martti Jarkko sisäasiainministeriöstä, osastopäällikkö Tuomo Rapola, lainsäädäntöneuvos Matti Rintala ja vanhempi hallitussihteerini Christer Lundström oikeusministeriöstä, apulaisoikeuskansleri Jukka Pasanen, maaherra Olavi Martikainen Kuopion lääninhallituksesta, ylijohtaja Hannu Tulkki Väestörekisterikeskuksesta, kehittämisspäällikkö Antti Iso-Koivisto Suomen Kuntaliitosta, puheenjohtaja Mikko Paatero Poliisitarkastajat ry:stä, puheenjohtaja Antero Tuomi, I varapuheenjohtaja Tapani Tiilikainen ja nimismies Matti Vuorinen Suomen Nimismiesyhdistyksestä, poliisimestari Heikki Haapakoski Poliisijärjestöjen Liitosta, puheenjohtaja Jorma Kalske Suomen Kaupunginviskaalien yhdistyksestä, puheenjohtaja Pekka Louekoski Suomen Kaupunginvoutien yhdistyksestä, puheenjohtaja Roy Veistämö Suomen Henkikirjoittajayhdistyksestä, puheenjohtaja Mauno Laaninen Suomen ulosottoapulaisten Yhdistyksestä, sihteerini Heikki Pesonen Avustavat ulosottomiehet ry:stä ja varapuheenjohtaja Terttu Etolen Oikeushallinnon henkilökunta OHK ry:stä.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan poliisin hallinnosta annettua lakia muutettavaksi valtion paikallishallinnon uudistamisen johdosta. Poliisin paikallisena viranomaisena toimisi joko kihlakunnanviraston poliisiosasto tai poliisilaitos. Poliisilaitos olisi niissä kihlakunnissa, joihin valtioneuvoston päätöksellä on perustettu erillinen virasto poliisitoimen tehtävien hoitamista varten.

Samalla ehdotetaan myös, että poliisikoiralaitos itsenäisenä valtakunnallisena yksikkönä

lakkautettaisiin ja siirrettäisiin osaksi poliisikoulua.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan poliisikoiralaitoksen lakkauttamisen osalta vuoden 1995 alusta. Muilta osin laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti valtion paikallishallinnon uudistamisen kanssa asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Valiokunnan kannanotot

1. Yleiset kannanotot

Eduskunta on vuoden 1991 valtiopäivillä hyväksynyt lakiehdotuksen valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista (HE 154/1991 vp) hallintovaliokunnan mietinnön n:o 13/1991 vp mukaisesti. Laki valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista (126/92) on tullut voimaan vuoden 1992 maaliskuun alusta. Lakia sovelletaan poliisitoimen, syyttäjän toimen, ulosottotoimen ja yleishallintotehtävien sekä, sen mukaan kuin erikseen säädetään, muiden valtion paikallishallintotehtävien järjestämiseen.

Valtion paikallishallintoa koskevan puitelain tarkoituksena on parantaa valtion paikallishallinnon toimintaedellytyksiä luomalla perusteet sen nykyistä yhtenäisemmälle ja palvelukykyä parantavalle järjestämiselle. Lainsäädännöllä määritellään myös yhteenkootun organisaation perusosat. Uudistuksen toteuttamisessa on keskeistä turvata kansalaisten palvelujen riittävä ja tasapuolinen saatavuus maan eri osissa.

Valtion paikallishallinto on tarkoitus järjestää kihlakunnittain, joihin perustetaan joko yhtenäisjärjestelmän mukaiset kihlakunnanvirastot tai erilliset virastot. Valtioneuvoston tekemän kihlakuntajakopäätöksen (1464/92) mukaan maa jaetaan 95 kihlakuntaan, jotka korvaavat nykyiset nimismiespiirit, kaupunkien erillisorganisaatiopiirit sekä nykyiset kihlakunnat.

Valtioneuvoston tekemän kihlakuntien virastotyyppipäätöksen (281/94) mukaan yhtenäisjärjestelmän mukainen kihlakunnanvirasto perus-

tetaan 90 kihlakuntaan ja erilliset virastot Helsingin, Turun, Tampereen, Oulun ja sen naapurikuntien sekä Lahden ja sen naapurikuntien muodostamiin kihlakuntiin. Kihlakunnanvirastoa koskeva asetus, joka sisältää säännöksiä lähinnä kihlakunnanviraston tehtävistä ja asemasta, viraston ohjauksesta, organisaatiosta ja viraston yhteisestä henkilöstöstä annettiin 30.9.1994 (859/94). Asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Kihlakunnanvirastojen on määrä aloittaa toimintansa vuoden 1996 alussa. Virasto jakaantuu poliisitoimintaa, syyttäjätointia, ulosottotoimintaa ja rekisteritoimintaa hoitaviin yksiköihin. Kihlakunnanvirasto toimii myös paikallisena yleishallintoviranomaisena. Vaikka kihlakunnanviraston yksiköt tulevat toimimaan varsin itsenäisesti, on perusteltua hoitaa eräitä tehtäviä kuitenkin keskitetysti. Näitä ovat ainakin yleishallinto-, virasto- ja asiakaspalvelutehtävät sekä muut yhteistä hallintoa koskevat ja viraston kehittämiseen liittyvät tehtävät. Näitä tehtäviä varten osoitetaan kihlakunnanvirastolle niin sanottu kihlakunnan yhteinen määräraha.

Valiokunta on valtion paikallishallintolain säätämisen jälkeen useassa yhteydessä yksimielisesti vaatinut uudistuksen toteuttamista puitelain ja sen perustelujen mukaisesti. Käsitteltävänä olevat erillislait eivät täytä sanottua vaatimusta, joka perustuu kansalaisten ja järkevän hallinnon tarpeisiin. Hallituksen esityksen mukaiset erillislait saattavat mahdollistaa uudistuksen toteuttamisen suhteellisen pitkälle puitelainsäädännössä tarkoitettulla tavalla. Tällöinkin avustavan henkilöstön kannalta toimeenpano järkevällä tavalla on laajalti lähes mahdotonta saattaen johtaa huomattavassa määrin vakinaisten tehtävien sijasta osa-aikaisiin palvelussuhteisiin. Uudistus voidaan kuitenkin toteuttaa hallituksen esitysten mukaisten erityislakien pohjalta myös lähes täysin kihlakuntauudistuksen alkuperäisestä toteutustavasta poiketen.

Uudistuksen toimeenpanosta ja jatkovalmistelusta saatujen kokemusten perusteella toimeenpanevan hallinnon liikkuma-ala ei saa jäädä liian suureksi. Uudistuksen sisältö onkin ratkaistava eduskunnan toimesta. Hallinnon uudistamisen tulee perustua keskeisesti virkakoneiston omien etunäkökohtien sijasta kansalaisten ja yhteiskunnan tarpeisiin. Tältä perustalta on luotava nykyaikainen, hyvin toimiva, tehokas, palvelukykyinen, kansanläheinen ja myös mahdollisimman taloudellinen valtion paikallishallinto, joka soveltuu maamme oloihin sen eri osien olo-

suhteet parhaalla mahdollisella tavalla huomioon ottaen.

Uudistuksen selkeänä lähtökohtana on pidettävä sitä, että kaikki tehtävät hoidetaan itsenäisesti ja omilla voimavaroilla kihlakunnittain. Yhteistoiminta voi tulla kysymykseen vain poikkeuksellisesti erityisestä syystä. Sellaista hallinnollista mallia, jonka mukaan tehtäviä voitaisiin hoitaa laajalti kihlakuntien välisellä yhteistyöllä, ei voida pitää uudistuksen tarkoituksena mukaisena eikä siten hyväksyttävänä. Hallintomalli, jossa kihlakuntajaolla ei olisi tosiasiallista merkitystä hallinnollisena jaotuksena, vaan tosiasiallinen hallinnollinen jaotus perustuisi yhteistoimintaan sektoreittain, ei ole uudistuksen periaatteiden mukainen.

Kihlakuntauudistuksen keskeinen kysymys on, miten tehtävien hoitaminen järjestetään yhteinäisjärjestelmän mukaisissa kihlakunnanvirastossa. Ellei tätä peruskysymystä voida ratkaista ottamalla asianmukaisesti huomioon puitelain keskeiset periaatteet, uudistusta ei voida toteuttaa. Valiokunta ehdottaa lakiehdotuksiin tarpeellisia muutoksia pitäen kuitenkin ehdottomana lähtökohtana sitä, että kihlakunnanvirastojen eri yksiköt ovat toiminnallisesti lakiehdotusten tarkoittamalla tavalla itsenäisiä. Valiokunnan ehdottama hallintomalli sisältää järkevän kompromissin, joka mahdollistaa tärkeän uudistuksen toimeenpanon hyväksyttävällä ja käytännössä myös toimivalla tavalla ottaen samalla huomioon koko uudistuksen keskeiset puitelainsäädäntöön ja sen perusteluihin liittyvät periaatteet. Uudistuksen toteuttaminen nyt ehdotettavassa muodossa on ratkaisevasti parempi vaihtoehto kuin lakiehdotusten hylkääminen. Saadun selvitelyn perusteella asianmukaisesti toteutettu yhtenäisjärjestelmä on muiden etujen lisäksi yhteiskunnalle taloudellisesti edullisin. Uudistuksen heikkoudeksi jää nyt ehdotettavassakin muodossa se, että siihen sisältyy vain heikko poikkeallinnallinen koordinaatio. Ei ole yhteiskunnan eikä poliisinkaan kannalta eduksi, että poliisi toimii ahtaasta sektorinäkökulmasta vailla luontevaa kosketusta muuhun hallintoon. Sanottu koskee myös uudistuksen muita hallinnonaloja.

Valiokunnan käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen ehdotettavat muutokset on otettava vastaavasti soveltuvin osin syyttäjän- ja ulosottotoimintaa koskeviin lakiehdotuksiin ja niiden perusteluihin. Jäljempänä esitetty perustuu poliisitoimen, ulosottotoimen ja syyttäjätointimen tarkasteluun näkökulman käsittäessä kunkin sektorin arvioinnin muun ohella uudistuksen koko-

naisuuden osana. Rekisterihallinnon sovittaminen kokonaisuuteen ei vaikuta erityisen ongelmalliselta.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan uudesta kihlakuntajaosta on, niin kuin on ollut tarkoituskin, jo nyt tullut valtion paikallishallinnon perusaluejako, johon muut aluejaot tukeutuvat. Näin on tapahtunut muun muassa veropiirien yhdistämisissä. Valtioneuvoston ohjesääntöä on myös muutettu siten, että valtioneuvoston yleisistunnossa ratkaistaan kihlakuntien alueet sekä veropiirit, työvoimatoimistojen toimialueet ja käräjäoikeuksien tuomiopiirit, jollei jaotus noudata kihlakuntajakoa siten, että ne muodostuvat yhdestä tai useammasta kihlakunnasta.

Käsiteltävänä oleva esitys liittyy hallituksen esitykseen n:o 310/1993 vp rekisterihallintolaiksi, hallituksen esitykseen n:o 23 ulosottoviranomaisia ja ulosottoasioiden muutoksenhakua koskevan lainsäädännön uudistamisesta ja hallituksen esitykseen n:o 24 laiksi kihlakunnansyyttäjästä sekä laiksi rangaistussääntömenettelystä annetun lain 9 §:n 2 ja 3 momentin kumoamisesta. Esitykset muodostavat kihlakuntauudistuksen kokonaisuuden yhdessä puitelain ja sen nojalla annetun asetuksen kanssa.

2. Pykäläkohtaiset perustelut

3 §. Neuvottelukunnat. Paikallinen poliisitoimi on tarkoitus järjestää ja hoitaa kihlakunnittain. Yhteistoiminta on sallittua vain erityisestä syystä. Poliisitoimen hoitaminen kihlakuntien täydellisessä yhteistoiminnassa ei ole mahdollista, minkä vuoksi ei tarvita yhteistoiminta-alueiden neuvottelukuntia. Valiokunta ehdottaa tältä osin 3 §:n 1 momentin muuttamista.

6 §. Paikallispoliisi. Valiokunta ehdottaa edellä yleisperusteluissa esitettyihin näkökohtiin viitaten 6 §:n muuttamista siten, että paikallinen poliisitoimi järjestetään ja hoidetaan kihlakunnittain. Hallituksen esityksen sanamuotoa voitaisiin ehkä tulkita siten, että poliisitoimi olisi mahdollista järjestää vain muodollisesti kihlakunnittain ja että tehtäviä voitaisiin tosiasiallisesti hyvinkin laajalti hoitaa kihlakuntien välisellä yhteistoiminnalla, jolloin saattaisi ainakin teoriassa syntyä kihlakuntia, joissa ei varsinaisesti hoidettaisi mitään uudistuksen tehtäväryhmistä. Tarkoitus on nimenomaan, että tehtävät hoidetaan kihlakunnittain ja siten paikallinen poliisitoimi kihlakunnan poliisiyksikössä.

Valiokunta ehdottaa 6 §:ään uutta 2 momenttia, jonka mukaan kihlakunnan poliisiyksikön

päällikkönä toimii kihlakunnan poliisipäällikkö, jonka nimittää lääninhallitus. Kelpoisuusehdoista säädetäisiin nykyiseen tapaan asetuksella. Välttämätöntä on, että kihlakunnan poliisipäällikön kelpoisuusehtoihin kuuluu oikeustieteen kandidaatin tutkinto muun muassa uuden poliisilainsäädännön (HE 57) ja telekuuntelua ynnä muuta koskevan uuden lainsäädännön (HE 22) johdosta. Nykyisten erivapauksien jatkaminen olisi kuitenkin mahdollista. Kelpoisuusehdoista säädetään ulosotto- ja syyttäjätöiden osalta laissa. Ellei poliisin eri virkojen kelpoisuusehdoista säädetäisi kaikilta osin nykyisin asetuksella, valiokunta ehdottaisi edellä sanottua koskevan säännöksen ottamista lakiin.

Lisäksi valiokunta ehdottaa sanotussa momentissa, että kihlakunnanviraston poliisiosastoon voidaan paikallisen poliisitoimen tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi perustaa osa-aikainen kihlakunnan poliisipäällikön virka tai kihlakunnanviraston poliisiosaston päällikkö voi ottaa hoitaakseen kihlakunnanviraston toisen osa-aikaisen viran. Sanottu muutos liittyy 6 §:n 1 momenttiin ja 8 §:n 1 momenttiin ehdotettuihin muutoksiin. Tarkoitus on mahdollisimman laajalti, uudistuksen tarkoituksiperät huomioon ottaen, että poliisipäälliköt ovat päätoimisia. Kihlakunnat ovat kuitenkin kooltaan ja väestömääriltään varsin erilaisia. Osassa kihlakuntia tehtävät eivät työllistä täysimääräisesti kihlakunnan poliisipäällikköä. Tällöin kihlakunnan poliisipäällikkö tulisi olemaan osa-aikainen ja hoitaisi samalla kihlakunnanvirastossa muitakin tehtäviä, esimerkiksi ulosottoasioita, yleishallintoasioita tai rekisterihallintoon kuuluvia asioita. Valiokunta katsoo, että poliisimiehen ei tulisi hoitaa periaatteellisista syistä syyttäjän tehtäviä. Poikkeuksellisesti voitaisiin Itä- ja Pohjois-Suomen harvaanasuissa, mutta pinta-aloiltaan laajoissa kihlakunnissa kuitenkin sallia syyttäjä- ja poliisitehtävien hoitaminen saman henkilön toimesta. Sama päällikkö voisi siten joissakin tapauksissa johtaa paikallista poliisi-, ulosotto- ja syyttäjätöitä. Tämä voisi tulla kysymykseen muutamassa yksittäisessä kihlakunnassa, kuten nykyisinkin tapahtuu.

Kihlakunnanvirastosta annetun asetuksen 8 §:ssä säädetään kihlakunnanviraston yhteisestä henkilöstöstä. Valiokunta pitää välttämättömänä, että myös muulle henkilöstölle kuin varsinaisille poliisilaissa tarkoitetuille poliisimiehille voidaan järjestää mahdollisimman laajalti päätoimiset ja mielekkäät työtehtävät kihlakunnanvirastoissa. Sanottu ei ole mahdollista, ellei muu

henkilöstö voi hoitaa myös eri toimialojen tehtäviä. Muulle henkilöstölle on tämän vuoksi kihlakunnanviraston työjärjestyksessä voitava antaa tehtäviä tarvittaessa eri toimialoilta. Osassa kihlakuntia tehtävät voidaan järjestää yleensä yksiköittäin. Tällöinkin on kyettävä huolehtimaan muun muassa sijaisuuksista. Uudistuksessa on aivan liian vähän kiinnitetty huomiota kansliahenkilökunnan asemaan. Hallituksen esityksen mukaisessa muodossa kansliahenkilökunnalle olisi nykyistä olennaisesti vähemmän mahdollisuuksia muodostaa päätoimisia tehtäviä. Laajamittainen osa-aikaisten tehtävien hoitaminen ei ole henkilökunnankaan kannalta tarkoituksenmukaista.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa 6 §:ään uutta 3 momenttia, jonka mukaan poliisin tehtävien hoitamisessa avustava henkilöstö, lähinnä kansliahenkilöstö, on kihlakunnanviraston yhteistä henkilöstöä, josta säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella kihlakunnanvirastosta. Yhteisen henkilöstön ottaisi kihlakunnanviraston päällikkö, ellei kihlakunnanviraston työjärjestyksessä toisin määrätä. Ehdotetulla ratkaisulla voidaan turvata voimavarojen tehokas, taloudellinen ja tarkoituksenmukainen käyttäminen. Ehdotus ei ole ristiriidassa myöskään tulosehjäyksen periaatteiden kanssa. Ehdotettu uusi momentti ei luonnollisesti koske varsinaisia poliisilaisissa tarkoitettuja poliisimiehiä.

Kihlakunnanviraston päällikön on huolehdittava siitä, että kullakin yksiköllä on käytettävissä asiantuntevaa yhteistä henkilöstöä riittävästi, jotta tehtävät voidaan hoitaa asianmukaisella tavalla. Hallintovaliokunta katsoo, että nyt erillisvirastoissa toimiva henkilöstö saa jatkaa nykyisiä vastaavissa tehtävissä ellei erityisistä syistä johdu muuta ja että henkilöstöjärjestelyissä kunnioitetaan mahdollisimman hyvin myös henkilöstön omaa näkemystä tehtävistään.

8 §. *Yhteistoiminta.* Valiokunta ehdottaa 8 §:n 1 momentin kirjoittamista siten, että lääninhallitus voi erityisestä syystä asianomaisia kuntia ja kihlakunnanvirastoja kuultuaan määrätä kihlakunnanviraston poliisiyksikön hoitamaan tehtäviä myös toisen kihlakunnan alueella taikka määrätä eri kihlakunnanvirastojen poliisiyksiköt hoitamaan tehtäviä yhteistoiminnassa. Lääninhallitus määräisi myös ne tehtävät, jotka hoidettaisiin yhteistoiminnassa, yhteistoiminnan johtajan ja muut johtosuhteet yhteistoiminta-alueella. Aiemmin lausutusta on ilmennyt, että poliisitehtävät hoidetaan kihlakunnittain ja että osassa

maata kihlakunnan poliisipäällikkö voi olla osa-aikainen. Tällä tavalla tehtävät voidaan hoitaa järkevästi 95 kihlakunnassa. Muutoinkin poliisija syyttäjätehtävissä läheinen yhteistyö on tarpeen samoin kuin poliisi- ja ulosottotehtävissä. Mikäli sallittaisiin laajahkosti tehtävien hoitaminen kihlakuntien kesken yhteistoiminnassa jollakin sektorilla, vähenisivät edellytykset hoitaa tehtäviä kihlakuntajaon pohjalta myös muilla tehtäväalueilla, jolloin uudistuksen lähtökohdat murenisivat. Toimialat tukevat tässä suhteessa toisiaan ja mahdollistavat hyvän ja mielekkään hallinnon järjestämisen.

Ei ole kuitenkaan syytä estää järkevää ja tarpeellista yhteistoimintaa. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että laissa sallittaisiin yhteistoiminta erityisestä syystä. Poliisitehtävien hoitamisessa erityisenä syynä tulevat kysymykseen päivistystehtävät, pidätettyjen ja säilöön otettujen henkilöiden vartiointi sekä eräät erityisasiantuntemusta edellyttävät tutkintatehtävät ellei kihlakunta kykene omilla voimavaroillaan tehtävistä selviytymään. Lisäksi erityisen syyn perusteella voi tulla kysymykseen osittainen tehtävätyyppi-kohtainen välttämätön yhteistoiminta myös joidenkin muiden tehtävien osalta, silloin kun kihlakunta ei kykene tehtäviä itsenäisesti ja ympäri- vuorokautisesti hoitamaan. Yksittäistapaukselliseen virka-avun antamiseen säännös ei luonnollisesti vaikuttaisi.

Valiokunta katsoo, että yhteistoimintajärjestelyistä päättäminen on laissa annettava poliisin lääninjohtoon sijasta lääninhallitukselle. Eri asia on, että käytännössä tehtävä voidaan lääninhallituksen sisällä antaa, kuten nykyisinkin on mahdollista, poliisin lääninjohtolle. Sanottu koskee vastaavasti 8 §:n 2 momentin osalta sisäasiainministeriötä ja poliisin ylijohtoa.

Lisäksi valiokunta ehdottaa 8 §:n 2 momentin muuttamista siten, että sisäasiainministeriö päättää 8 §:n 1 momentin mukaisin rajoituksin asianomaisia kihlakunnanvirastoja ja lääninhallituksia sekä alueen kuntia kuultuaan eri kihlakunnanvirastojen poliisiyksiköiden yhteistoiminnasta sekä muista 1 momentissa mainituista asioista silloin, kun yhteistoiminta käsittää eri lääneihin kuuluvia kihlakunnanvirastojen poliisiyksiköitä.

Voimaantulosäännös. Valiokunta ehdottaa, että laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Lain voimaantuloaikaa ei voida jättää hallituksen esityksessä ehdotetulla tavalla avoimeksi, vaan kihlakuntauudistuksen toimeenpanon ajankohdasta on päätettävä lain säätämisen yh-

teydessä. Toimeenpanevan hallinnon on ryhdyttävä työskentelemään riittävän tehokkaasti, jotta uudistus voidaan saada toteutettua vuoden 1996 alusta.

3. Muut kannanotot

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen

hyväksymistä valiokunnan ehdottamin muutoksin ja kannanotoin.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa kunnioittavasti,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

poliisin hallinnosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan poliisin hallinnosta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain (110/92) 7 §:n 2 momentti ja 14 § sekä
muutetaan 1 §:n 2 ja 3 momentti, 3 §:n 1 momentti sekä 6 ja 8 § seuraavasti:

1 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 §

Neuvottelukunnat

Sisäasiainministeriön ja kihlakuntien (poist.) yhteydessä toimii neuvottelukuntia.

6 §

Paikallispoliisi

Paikallinen poliisitoimi järjestetään ja hoidetaan kihlakunnittain. Maan jakamisesta kihlakuntiin säädetään valtion paikallishallinnon kehittämisen perusteista annetussa laissa (126/92).

Kihlakunnan poliisiyksikön päällikkönä toimii kihlakunnan poliisipäällikkö, jonka nimittää lääninhallitus. Kihlakunnan poliisipäällikön kelpoisuusehdoista säädetään asetuksella. Kihlakunnanviraston poliisiosastoon voidaan paikallisen poliisitoimen tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi perustaa osa-aikainen kihlakunnan poliisipäällikön virka tai kihlakunnanviraston poliisiosaston päällikkö voi ottaa hoitaakseen kihlakunnanviraston toisen osa-aikaisen viran. (uusi 2 mom.)

Kihlakunnanviraston poliisiyksikön muita kuin varsinaisia poliisilaisia tarkoitetun poliisimiehen tehtäviä hoitaa kihlakunnanviraston yhteinen henkilöstö, josta säädetään tarvittaessa tarkemmin

asetuksella. Yhteisen henkilöstön ottaa kihlakunnanviraston päällikkö, jollei hänen vahvistamassaan kihlakunnanviraston työjärjestyksessä toisin määrätä. (uusi 3 mom.)

8 §

Yhteistoiminta

Lääninhallitus voi erityisestä syytä asianomaisia kuntia ja kihlakunnanvirastoja kuultuaan määrätä kihlakunnan poliisiyksikön hoitamaan tehtäviä myös toisen kihlakunnan alueella taikka määrätä eri kihlakuntien poliisiyksiköt hoitamaan tehtäviä yhteistoiminnassa. Lääninhallitus määrää myös ne tehtävät, jotka hoidetaan yhteistoiminnassa, yhteistoiminnan johtajan ja muut johtosuhteet yhteistoiminta-alueella.

Sisäasiainministeriö päättää edellä 1 momentissa säädetyin rajoituksin asianomaisia kihlakunnanvirastoja ja lääninhallituksia sekä alueen kuntia kuultuaan eri kihlakuntien poliisiyksiköiden yhteistoiminnasta sekä muista 1 momentissa mainituista asioista silloin, kun yhteistoiminta käsittää eri lääneihin kuuluvia kihlakunnan poliisiyksiköitä.

Voimaantulosäännös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996. (Poist.)

(2—4 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Väistö, jäsenet Kautto, Liikkanen, Markkula, Pulliainen, Ren-

lund, Ukkola, Urpilainen, Vähänäkki ja Ääri sekä varajäsenet Ihamäki ja Mutttilainen.
